

Nr 58.

Ankom till riksdagens kansli den 6 juni 1941 kl. 2 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen den 7 juni 1940 (nr 437) angående utövande under vissa utomordentliga förhållanden av fullmäktige i riksbanken och fullmäktige i riksgäldskontoret tillkommande befogenheter, m. m.

I en den 9 maj 1941 dagtecknad proposition nr 246, som hänvisats till bankoutskottets förberedande handläggning, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att *dels* antaga vid propositionen fogat förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen den 7 juni 1940 (nr 437) angående utövande under vissa utomordentliga förhållanden av fullmäktige i riksbanken och fullmäktige i riksgäldskontoret tillkommande befogenheter, *dels ock* för tiden till den 1 juli 1942 bemyndiga Konungen att, där det under krig, vari riket befinner sig, prövas oundgängligen nödigt, utom riket upptaga lån.

Berörda lagförslag är av följande lydelse:

F ö r s l a g

till

L a g

om fortsatt giltighet av lagen den 7 juni 1940 (nr 437) angående utövande under vissa utomordentliga förhållanden av fullmäktige i riksbanken och fullmäktige i riksgäldskontoret tillkommande befogenheter.

Härigenom förordnas, att lagen den 7 juni 1940 angående utövande under vissa utomordentliga förhållanden av fullmäktige i riksbanken och fullmäktige i riksgäldskontoret tillkommande befogenheter, vilken lag gäller till och med den 30 juni 1941, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1942.

Genom lag den 7 juni 1940, nr 437, ha bestämmelser meddelats angående utövande under vissa utomordentliga förhållanden av fullmäktige i riksbanken och fullmäktige i riksgäldskontoret tillkommande befogenheter. Lagen, som avser att trygga den centrala finansförvaltningen i händelse av landets indragande i krig, gäller till och med den 30 juni 1941.

I den proposition (nr 277), genom vilken förslag till ifrågavarande lag förelades riksdagen till antagande, föreslog Kungl. Maj:t vidare bemyndigande för Konungen att, där det under krig, vari riket befunne sig, prövades oundgängligen nödigt, utom riket upptaga lån.

Riksdagen biföll propositionen, dock att berörda bemyndigande begränsades att avse tiden till den 1 juli 1941 (riksdagens skrivelse nr 332).

Fullmäktige i riksbanken och fullmäktige i riksgäldskontoret hava i en gemensam, den 17 april 1941 dagtecknad skrivelse anført: Genom ifrågavarande lag hade vissa garantier skapats för att fullmäktigeinstitutionerna skulle kunna fungera, om riket eller del därav bleve besatt av fientlig makt. Då under nuvarande förhållanden dessa garantier även i fortsättningen borde förefinnas, hemställdes att lagen måtte erhålla förlängd giltighet till och med den 30 juni 1942.

I ett senare efter remiss avgivet yttrande över framställning av bankofullmäktige rörande fortsatt befrielse för riksbanken från skyldigheten att inlösa av banken utgivna sedlar med guld m. m., hava riksgäldsfullmäktige bland annat erinrat om nyssnämnda bemyndigande för Konungen att upptaga lån. Ehuru fullmäktige hyste den principiella uppfattningen, att all statens upplåning borde ombesörjas av riksgäldskontoret, hade fullmäktige dock under föreliggande förhållanden ej något att erinra mot en förlängning av ifrågavarande bemyndigande för tiden till den 1 juli 1942.

Utskottet.

Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förevarande förslag, får hemställa,

att Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 6 juni 1941.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Närvarande: se anteckning å utlåtandet nr 56.